

NAŘÍZENÍ KOMISE (ES) č. 874/2009

ze dne 17. září 2009,

kterým se stanoví prováděcí pravidla k nařízení Rady (ES) č. 2100/94, pokud jde o řízení před Odrůdovým úřadem Společenství

(přepracování)

KOMISE EVROPSKÝCH SPOLEČENSTVÍ,

s ohledem na Smlouvu o založení Evropského společenství,

s ohledem na nařízení Rady (ES) č. 2100/94 ze dne 27. července 1994 o odrůdových právech Společenství⁽¹⁾, a zejména na článek 114 uvedeného nařízení,

vzhledem k těmto důvodům:

(1) Nařízení Komise (ES) č. 1239/95 ze dne 31. května 1995, kterým se stanoví prováděcí pravidla k nařízení Rady (ES) č. 2100/94, pokud jde o řízení před Odrůdovým úřadem Společenství⁽²⁾, bylo několikrát podstatně změněno⁽³⁾. Vzhledem k novým změnám by uvedené nařízení mělo být z důvodu srozumitelnosti a přehlednosti přepracováno.

(2) Nařízení (ES) č. 2100/94 („základní nařízení“) zřizuje nový režim odrůdových práv Společenství, kterým se odrůdová práva stávají platnými v celém Společenství.

(3) Odrůdový úřad Společenství („Úřad“), kterému jsou při provádění technického zkoušení dotyčných odrůd nápomocny zkušební úřady a který může využívat služeb určených vnitrostátních subjektů nebo některé ze svých úřadoven zřízených k tomuto účelu, by měl tento režim účinně uplatňovat. V tomto ohledu je nezbytné vymezit vztah mezi Úřadem a jeho úřadovnami, zkušebními úřady a vnitrostátními subjekty.

(4) Úřad by měl zkušebními úřadům platit poplatek za provádění technického zkoušení na základě plného uhrazení vzniklých nákladů. Správní rada by měla stanovit jednotné metody pro výpočet nákladů.

(5) Proti rozhodnutí Úřadu lze podat odvolání u odvolacího senátu. Měly by být přijaty procesní předpisy odvolacího senátu. Správní rada může podle potřeby zřízovat další odvolací senáty.

(6) Zprávy o zkoušení vypracované pod odpovědností orgánů členského státu nebo třetí země, která je členem Mezinárodní unie pro ochranu nových odrůd rostlin (UPOV), by měly být považovány za dostatečný základ pro rozhodnutí.

(7) Mělo by být povoleno používání elektronických prostředků pro podávání žádostí, námitek nebo odvolání a doručování dokumentů Úřadem. Mimoto by měl mít Úřad možnost vydávat osvědčení o odrůdových právech Společenství v elektronické podobě. Zveřejňování informací týkajících se odrůdových práv Společenství by rovněž mělo být možné elektronickými prostředky. Mělo by též být umožněno elektronické uchovávání spisů týkajících se řízení.

(8) Prezident Úřadu by měl být oprávněn stanovit veškeré nezbytné podrobnosti v souvislosti s používáním elektronických komunikačních prostředků nebo elektronického uchovávání.

(9) Některá ustanovení článků 23, 29, 34, 35, 36, 42, 45, 46, 49, 50, 58, 81, 85, 87, 88 a 100 základního nařízení již výslovně stanoví, že se k nim přijmou nebo mohou být přijata prováděcí pravidla. Za stejným účelem by měla být vypracována další prováděcí pravidla, jsou-li z důvodů jasnosti třeba.

(10) Pravidla pro zápis do rejstříků by měla vymezit, kdy nabývá účinnosti převod odrůdového práva Společenství nebo převod nároků na něj.

(11) Byla konzultována Správní rada Odrůdového úřadu Společenství.

(12) Opatření stanovená tímto nařízením jsou v souladu se stanoviskem Stálého výboru pro odrůdová práva,

⁽¹⁾ Úř. věst. L 227, 1.9.1994, s. 1.

⁽²⁾ Úř. věst. L 121, 1.6.1995, s. 37.

⁽³⁾ Viz příloha II.

PŘIJALA TOTO NAŘÍZENÍ:

HLAVA I

ÚČASTNÍCI ŘÍZENÍ, ÚŘAD A ZKUŠEBNÍ ÚŘADY

KAPITOLA I

Účastníci řízení

Článek 1

Účastníci řízení

1. Účastníky řízení před Odrůdovým úřadem Společenství (dále jen „Úřad“) mohou být tyto osoby:

- a) žadatel o odrůdové právo Společenství;
- b) strana podávající námítky uvedená v čl. 59 odst. 2 nařízení (ES) č. 2100/94 (dále jen „základní nařízení“);
- c) držitel nebo držitelé odrůdového práva Společenství (dále jen „držitel“);
- d) osoba, jejíž žádost nebo požadavek jsou nezbytným předpokladem rozhodnutí Úřadu.

2. Úřad může na základě písemné žádosti povolit účast v řízení osobě jiné než uvedené v odstavci 1, která je řízením bezprostředně nebo osobně dotčena.

3. Za osobu ve smyslu odstavců 1 a 2 je považována jakákoliv fyzická nebo právnická osoba a dále jakýkoliv subjekt, který je podle právních předpisů vztahujících se na tento subjekt považován za právnickou osobu.

Článek 2

Označení účastníků řízení

- 1. Účastník řízení je označen jménem a adresou.
- 2. Jména fyzických osob musí obsahovat příjmení a jméno. Názvy právnických osob a společností tvoří jejich úřední označení.

3. Adresy musí obsahovat veškeré důležité správní údaje včetně názvu státu, ve kterém má účastník řízení trvalé bydliště nebo kde má sídlo či provozovnu. Každý účastník řízení by měl uvádět pouze jednu adresu; pokud je uvedeno více adres, bere se

v úvahu pouze adresa uvedená na prvním místě, s výjimkou případů, kdy účastník řízení uvede některou z dalších adres jako adresu pro doručování.

Prezident Úřadu stanoví podrobnosti týkající se adresy, včetně všech příslušných podrobností o ostatních datových komunikačních prostředcích.

4. Je-li účastníkem řízení právnická osoba, je rovněž označena jménem a adresou fyzické osoby, která na základě příslušných vnitrostátních právních předpisů ze zákona zastupuje účastníka řízení. Odstavec 2 se použije na tuto právnickou osobu obdobně.

Úřad může povolit odchylky od ustanovení první věty prvního pododstavce.

5. Je-li účastníkem řízení Komise nebo členský stát, oznámí pro každé řízení, kterého se účastní, svého zástupce.

Článek 3

Jazyky účastníků řízení

1. Účastník řízení používá jazyk, který je úředním jazykem Evropské unie a který si účastník řízení zvolil v dokumentu poprvé předloženém Úřadu a podepsaném pro účely tohoto podání, dokud Úřad nevydá pravomocné rozhodnutí.

2. Pokud účastník řízení podá dokument, který pro tyto účely podepíše, ve kterémkoliv jiném úředním jazyce Evropské unie než v tom, který má být použit podle odstavce 1, dokument se považuje za přijatý, jakmile má Úřad k dispozici jeho překlad poskytnutý jinými útvary. Úřad může od tohoto požadavku povolit odchylky.

3. Pokud účastník při ústním jednání používá jiný jazyk než úřední jazyk Evropské unie, který používají příslušní zaměstnanci Úřadu, ostatní účastníci řízení nebo oba, zajistí simultánní tlumočení do tohoto úředního jazyka. Pokud tlumočení nezajistí, ústní jednání může pokračovat v jazycích, kterými hovoří příslušní zaměstnanci Úřadu a ostatní účastníci řízení.

Článek 4

Jazyky při ústním jednání a dokazování

1. Účastník řízení, svědek nebo znalec, kteří předkládají důkazy při ústním jednání, mohou používat kterýkoliv z úředních jazyků Evropské unie.

2. Je-li dokazování podle odstavce 1 povoleno na žádost účastníka řízení a není-li účastník řízení, svědek nebo znalec schopen se obdobně vyjádřit v některém z úředních jazyků Evropské unie, může být vyslechnut pouze tehdy, pokud účastník, který podal žádost, zajistí tlumočení do jazyků používaných společně všemi účastníky řízení nebo, není-li takový jazyk, používaných společně zaměstnanci Úřadu.

Úřad může od prvního pododstavce povolit odchylky.

3. Výpovědi zaměstnanců Úřadu, účastníků řízení, svědků nebo znalců v některém z úředních jazyků Evropské unie při ústním řízení nebo dokazování se zaznamenávají do zápisu v jazyce, v němž byly učiněny. Výpovědi učiněné v jiném jazyce se zapisují v jazyce, který používají zaměstnanci Úřadu.

Článek 5

Překlady dokumentů účastníků řízení

1. Pokud účastník řízení předloží dokument v jazyce jiném než v úředním jazyce Evropské unie, Úřad může požádat, aby účastník řízení zajistil překlad předloženého dokumentu do jazyka, který má používat tento účastník nebo příslušní zaměstnanci Úřadu.

2. Pokud účastník řízení má předložit nebo předkládá překlad dokumentu, Úřad může požádat, aby ve lhůtě, kterou stanoví, předložil osvědčení, že překlad odpovídá původnímu znění.

3. Pokud účastník řízení nepředloží překlad dokumentu uvedený v odstavci 1 a osvědčení uvedené v odstavci 2, považuje se tento dokument za nepřijatý.

KAPITOLA II

Úřad

Oddíl 1

Výbory Úřadu

Článek 6

Kvalifikace členů výborů

1. Výbory uvedené v čl. 35 odst. 2 základního nařízení jsou podle uvážení prezidenta Úřadu složeny z členů s odbornou nebo právní kvalifikací, popřípadě z členů obou těchto kategorií.

2. Člen s odbornou kvalifikací má odpovídající vzdělání nebo doloženou praxi v oblasti botaniky.

3. Člen s právní kvalifikací je absolventem právnické fakulty nebo má odpovídající praxi v oblasti duševního vlastnictví nebo zápisu odrůd rostlin.

Článek 7

Rozhodnutí výboru

1. Výbor se kromě rozhodování podle čl. 35 odst. 2 základního nařízení zabývá:

— neodložením rozhodnutí podle čl. 67 odst. 2 základního nařízení,

— nápravou podle článku 70 základního nařízení,

— navrácením do původního stavu podle článku 80 základního nařízení,

— rozdělením nákladů podle čl. 85 odst. 2 základního nařízení a článku 75 tohoto nařízení.

2. Rozhodnutí výboru se přijímá většinou hlasů jeho členů.

Článek 8

Pravomoci jednotlivých členů výborů

1. Výbor jmenuje jednoho ze svých členů zpravodajem.

2. Zpravodaj může zejména:

a) plnit povinnosti podle článku 25 a kontrolovat podávání zpráv zkušebními úřady uvedenými v člancích 13 a 14;

b) zajišťovat průběh řízení v rámci Úřadu včetně toho, že sděluje účastníkům řízení jejich pochybení a stanovuje lhůty, ve kterých mají být napravena, a

c) zajišťovat konzultace a výměnu informací s účastníky řízení.

Článek 9

Úloha prezidenta

Prezident Úřadu zajišťuje jednotnost rozhodnutí přijímaných jeho Úřadem. Zejména stanoví podmínky, za kterých se přijímají rozhodnutí o námitkách podaných podle článku 59 základního nařízení a dále rozhodnutí podle článků 61, 62, 63 nebo 66 základního nařízení.

Článek 10**Konzultace**

Zaměstnanci Úřadu mohou zdarma využívat prostory vnitrostátních subjektů pověřených podle čl. 30 odst. 4 základního nařízení a zkušebních úřadů uvedených v člancích 13 a 14 tohoto nařízení ke konání pravidelných konzultačních dnů s účastníky řízení a třetími stranami.

Oddíl 2**Odvolací senáty****Článek 11****Odvolací senáty**

1. Pro účely rozhodování o odvolání proti rozhodnutím uvedeným v článku 67 základního nařízení se zřizuje odvolací senát. Je-li to nezbytné, může správní rada na návrh Úřadu zřídit více odvolacích senátů. V takovém případě rozdělí práci mezi takto zřízené odvolací senáty.

2. Odvolací senát se skládá z členů s odbornou a právníkou kvalifikací. Čl. 6 odst. 2 a 3 se použije obdobně. Předsedou je člen s právníkou kvalifikací.

3. Předseda odvolacího senátu přiděluje přezkoumání odvolání jednotlivým zpravodajům. Tento úkol může podle okolností zahrnovat i dokazování.

4. Rozhodnutí odvolacího senátu se přijímají většinou hlasů jeho členů.

Článek 12**Rejstřík odvolacího senátu**

1. Prezident Úřadu zřídí u odvolacího senátu rejstřík; zaměstnanci Úřadu jsou z tohoto rejstříku vyloučeni, pokud se účastnili těch řízení, proti jejichž rozhodnutím je podáno odvolání.

2. Pracovníci rejstříku jsou odpovědní zejména za:

— vypracovávání zápisů z ústních řízení a dokazování podle článku 63 tohoto nařízení,

— rozdělení nákladů podle čl. 85 odst. 5 základního nařízení a článku 76 tohoto nařízení a

— potvrzování dohod o rozdělení nákladů podle článku 77 tohoto nařízení.

KAPITOLA III**Zkušební úřady****Článek 13****Pověření zkušebního úřadu podle čl. 55 odst. 1 základního nařízení**

1. Pokud správní rada pověří příslušný orgán členského státu technickým zkoušením, prezident Úřadu oznámí tuto skutečnost uvedenému úřadu (dále jen „zkušební úřad“). Toto pověření nabývá účinku dnem, kdy prezident Úřadu toto oznámení vydá. Toto pověření se obdobně použije s výhradou čl. 15 odst. 6 tohoto nařízení i na zrušení pověření zkušebního úřadu.

2. Člen zkušebního úřadu, který se účastní technického zkoušení, nesmí neoprávněně použít nebo sdělit neoprávněně osobě jakékoliv skutečnosti, dokumenty a informace, s nimiž se seznámil v průběhu nebo ve spojitosti s technickým zkoušením. Touto povinností je vázán i po skončení uvedeného technického zkoušení, po opuštění služby a po zrušení pověření dotyčného zkušebního úřadu.

3. Odstavec 2 se obdobně vztahuje i na materiály týkající se rostlinné odrůdy, které žadatel poskytl zkušebnímu úřadu.

4. Úřad kontroluje dodržování odstavců 2 a 3 a rozhoduje o vyloučení členů zkušebních úřadů nebo námítkách proti nim vnesených podle čl. 81 odst. 2 základního nařízení.

Článek 14**Pověření zkušebního úřadu podle čl. 55 odst. 2 základního nařízení**

1. Pokud Úřad zamýšlí pověřit technickým zkoušením odrůd podle čl. 55 odst. 2 základního nařízení vnitrostátní subjekty, předá správní radě ke schválení vysvětlující prohlášení o technické způsobilosti těchto subjektů působit jako zkušební úřad.

2. Pokud Úřad zamýšlí zřídit vlastní úřadovnu pro provádění technického zkoušení odrůd podle čl. 55 odst. 2 základního nařízení, předá správní radě ke schválení vysvětlující prohlášení o technických a hospodářských důvodech zřízení takové úřadovny a o jejím umístění.

3. Pokud správní rada souhlasí s vysvětlujícím prohlášením uvedeným v odstavcích 1 a 2, může prezident Úřadu oznámit tuto skutečnost subjektům uvedeným v odstavci 1 nebo může zveřejnit zřízení úřadovny uvedené v odstavci 2 v *Úředním věstníku Evropské unie*. Pověření může být zrušeno pouze se souhlasem správní rady. Ustanovení čl. 13 odst. 2 a 3 se obdobně použije i na zaměstnance subjektu uvedeného v odstavci 1 tohoto článku.

Článek 15

Postup pověření

1. K pověření zkušebního úřadu dochází písemnou dohodou mezi Úřadem a zkušebním úřadem o výkonu technického zkoušení rostlinných odrůd a o platbě poplatku uvedeného v článku 58 základního nařízení. V případě úřadovny uvedené v čl. 14 odst. 2 tohoto nařízení se při pověření postupuje podle vnitřních procesních pravidel vydaných Úřadem.

2. Účinek písemné dohody je takový, že provedené úkony nebo úkony, jež mají být podle této dohody provedeny zaměstnanci zkušebního úřadu, se považují vůči třetím stranám za úkony Úřadu.

3. Pokud zkušební úřad zamýšlí podle čl. 56 odst. 3 základního nařízení využít služeb jiných technicky způsobilých subjektů, musí být tyto subjekty v písemné dohodě s Úřadem výslovně jmenovány. Čl. 81 odst. 2 základního nařízení a čl. 13 odst. 2 tohoto nařízení se obdobně použije na dotčené zaměstnance, kteří se musí písemně zavázat, že budou zachovávat mlčenlivost.

4. Úřad zaplatí zkušebnímu úřadu poplatek za provedení technického zkoušení na základě plného uhrazení vzniklých nákladů. Správní rada stanoví jednotné metody pro výpočet a jednotné složky nákladů, které budou platit pro všechny zkušební úřady.

5. Zkušební úřad pravidelně předkládá přehled výdajů za provedená technická zkoušení a na zachování nezbytných referenčních sbírek. V případě uvedeném v odstavci 3 předkládá zkušební úřad Úřadu samostatnou auditorskou zprávu týkající se subjektů, jejichž služeb využil.

6. Zrušení pověření zkušebního úřadu nesmí nabýt účinku dříve, než nabude účinku zrušení písemné dohody uvedené v odstavci 1.

HLAVA II

ZVLÁŠTNÍ ŘÍZENÍ PŘED ÚŘADEM

KAPITOLA I

Žádost o odrůdové právo Společenství

Oddíl 1

Postup žadatele

Článek 16

Podání žádosti

1. Žádost o odrůdové právo Společenství se podává Úřadu, vnitrostátním subjektům pověřeným nebo úřadovnám zřízeným podle čl. 30 odst. 4 základního nařízení.

Je-li žádost podána Úřadu, může být podána v papírové podobě nebo elektronickými prostředky. Je-li podána vnitrostátním subjektům nebo úřadovnám, podává se ve dvojnásobném vyhotovení v papírové podobě.

2. Údaje zaslané Úřadu podle čl. 49 odst. 1 písm. b) základního nařízení obsahují:

— náležitosti nezbytné k identifikaci žadatele a popřípadě jeho zástupce v řízení,

— vnitrostátní subjekt nebo úřadovnu, u kterých byla žádost o odrůdové právo Společenství podána, a

— prozatímní název dotyčné odrůdy.

3. Úřad bezplatně poskytne k dispozici tyto formuláře:

a) formulář žádosti a technický dotazník pro účely podání žádosti o odrůdové právo Společenství;

b) formulář pro zasílání údajů uvedených v odstavci 2 s vyznačením následků, které plynou z porušení povinnosti zaslat tyto údaje.

4. Žadatel formuláře uvedené v odstavci 3 vyplní a podepíše. Je-li žádost podána elektronickými prostředky, musí být, pokud jde o podpis, v souladu s čl. 57 odst. 3 druhým pododstavcem.

Článek 17

Přijetí žádosti

1. Jakmile vnitrostátní subjekt pověřený podle čl. 30 odst. 4 základního nařízení nebo úřadovna zřízená podle uvedeného článku přijmou žádost, zašlou Úřadu spolu s žádostí, která má být zaslána podle čl. 49 odst. 2 základního nařízení, potvrzení o přijetí. Potvrzení o přijetí obsahuje spisové číslo vnitrostátního subjektu nebo úřadovny, počet zaslaných dokumentů a den přijetí vnitrostátním subjektem nebo úřadovnou. Vnitrostátní subjekt nebo úřadovna vydají žadateli kopii zasláního potvrzení.

2. Aniž jsou dotčena jiná ustanovení, Úřad, jakmile obdrží přímo nebo prostřednictvím úřadovny či vnitrostátního subjektu žádost od žadatele, označí dokumenty tvořící součást žádosti spisovým číslem a dnem přijetí Úřadem a vydá žadateli potvrzení o přijetí. Potvrzení obsahuje spisové číslo žádosti u Úřadu, počet obdržených dokumentů, den přijetí Úřadem a den podání žádosti ve smyslu článku 51 základního nařízení. Kopii potvrzení o přijetí obdrží vnitrostátní subjekt nebo úřadovna, jejichž prostřednictvím Úřad žádost přijal.

3. Pokud Úřad obdrží žádost prostřednictvím úřadovny nebo vnitrostátního subjektu déle než měsíc po jejím podání žadatelem, „den podání žádosti“ ve smyslu článku 51 základního nařízení nesmí předcházet dni přijetí Úřadem, pokud Úřad na základě dostatečných písemných důkazů nestanoví, že mu žadatel zaslal údaje podle čl. 49 odst. 1 písm. b) základního nařízení a čl. 16 odst. 2 tohoto nařízení.

Článek 18

Požadavky stanovené v čl. 50 odst. 1 základního nařízení

1. Pokud Úřad zjistí, že žádost neodpovídá požadavkům stanoveným v čl. 50 odst. 1 základního nařízení, oznámí žadateli zjištěné nedostatky a upozorní ho, že dnem podání žádosti se pro účely článku 51 základního nařízení rozumí den, kdy Úřad obdrží dostatečné informace, které odstraňují tyto nedostatky.

2. Žádost odpovídá požadavkům stanoveným v čl. 50 odst. 1 písm. i) základního nařízení pouze tehdy, jsou-li v ní uvedeny den a země prvního odevzdání ve smyslu čl. 10 odst. 1 uvedeného nařízení, nebo v případě nepřítomnosti takového odevzdání prohlášení, že k takovému odevzdání nedošlo.

3. Žádost odpovídá požadavkům stanoveným v čl. 50 odst. 1 písm. j) základního nařízení pouze tehdy, pokud jsou den a země udané v předchozí žádosti o odrůdové právo podle žadatelova nejlepšího vědomí uvedeny v souvislosti s:

— žádostí o vlastnické právo k odrůdě nebo

— žádostí o úřední přijetí odrůdy k osvědčení a prodeji, pokud úřední přijetí zahrnuje úřední popis odrůdy,

v členském státě nebo ve státě, který je členem Mezinárodní unie pro ochranu nových odrůd rostlin.

Článek 19

Požadavky uvedené v čl. 50 odst. 2 základního nařízení

1. Pokud Úřad zjistí, že žádost nespĺňuje ustanovení odstavců 2, 3 a 4 tohoto článku nebo článku 16 tohoto nařízení, použije čl. 17 odst. 2 tohoto nařízení, ale požádá žadatele, aby odstranil zjištěné nedostatky ve lhůtě, kterou stanoví. Pokud tyto nedostatky nejsou včas odstraněny, Úřad podle čl. 61 odst. 1 písm. a) základního nařízení žádost neprodleně zamítne.

2. Žádost musí obsahovat tyto údaje:

- a) státní příslušnost žadatele, je-li fyzickou osobou, a označení jako účastníka řízení uvedeného v článku 2 tohoto nařízení, a není-li pěstitel, jméno a adresu pěstitele;
- b) latinský název rodu, druhu a poddruhu, ke kterému odrůda patří, a obecný název;
- c) vlastnosti odrůdy, které jsou podle žadatelova názoru jasně odlišitelné od ostatních odrůd, jejichž názvy se z důvodů zkoumání rovněž mohou podle okolností uvést jako referenční;
- d) způsoby pěstování, zachování a rozmnožování odrůdy včetně:

— vlastností, pojmenování odrůdy, nebo nejsou-li tyto informace k dispozici, prozatímního názvu, a pěstování jakékoliv jiné odrůdy nebo odrůd, jejichž materiál musí být opakovaně používán pro pěstování dotyčné odrůdy, nebo

— vlastností, které byly geneticky modifikovány, pokud dotyčná odrůda představuje geneticky modifikovaný organismus ve smyslu čl. 2 odst. 2 směrnice Evropského parlamentu a Rady 2001/18/ES⁽⁴⁾;

(⁴) Úř. věst. L 106, 17.4.2001, s. 1.

- e) oblast a zemi, kde se odrůda pěstuje nebo byla zjištěna či vyšlechtěna;
- f) den a zemi prvního odevzdání složek odrůdy nebo sklizeňného rostlinného materiálu pro účely hodnocení novosti podle článku 10 základního nařízení nebo prohlášení, že k takovému odevzdání ještě nedošlo;
- g) označení orgánu, u kterého byla žádost podána, a spisové číslo žádostí podle čl. 18 odst. 3 tohoto nařízení;
- h) stávající vnitrostátní ochrana odrůdy nebo jakýkoliv patent na odrůdu v rámci Společenství.

3. Úřad si pro provedení technického zkoušení může vyžádat jakékoliv nezbytné údaje a dokumenty a popřípadě rovněž příslušné výkresy nebo fotografie ve lhůtě, kterou stanoví.

4. Pokud dotyčná odrůda představuje geneticky modifikovaný organismus ve smyslu čl. 2 odst. 2 směrnice 2001/18/ES, může Úřad od žadatele vyžadovat předložení kopie písemného osvědčení příslušných orgánů dosvědčující, že technické zkoušení odrůdy podle článků 55 a 56 základního nařízení neohrozí podle ustanovení uvedené směrnice životní prostředí.

Článek 20

Uplatnění nároku na přednostní právo

Pokud žadatel ve smyslu čl. 52 odst. 2 základního nařízení žádá o přednostní právo pro žádost, která není nejdříve podanou žádostí z těch, které mají být uvedeny podle čl. 18 odst. 3 první odrážky tohoto nařízení, Úřad mu oznámí, že den přednosti lze přiznat pouze takové nejdříve podané žádosti. Pokud Úřad vydal potvrzení o přijetí včetně dne podání žádosti, která není první z uvedených žádostí, považuje se oznámený den přednosti za neplatný.

Článek 21

Nárok na odrůdové právo Společenství v průběhu řízení

1. Pokud je zahájení řízení proti žadateli ve věci nároku uvedeného v čl. 98 odst. 4 základního nařízení zapsáno do Rejstříku žádostí o odrůdová práva Společenství, Úřad může pozastavit řízení o žádosti. Úřad může stanovit den, kdy zamýšlí pokračovat v probíhajícím řízení.

2. Pokud je pravomocné rozhodnutí nebo jakýkoliv jiný způsob ukončení řízení uvedeného v odstavci 1 zapsán do Rejstříku žádostí o odrůdová práva Společenství, Úřad pokračuje v řízení. Může v něm pokračovat i dříve, ale ne přede dnem již stanoveným podle odstavce 1.

3. Je-li nárok na odrůdové právo Společenství pro účely tohoto Úřadu platně převeden na jinou osobu, může tato osoba nakládat s žádostí prvního žadatele, jako by to byla její vlastní, za předpokladu, že o tom uvědomí Úřad do jednoho měsíce od zápisu pravomocného rozsudku do Rejstříku žádostí o odrůdová práva Společenství. Splatné poplatky podle článku 83 základního nařízení a již zaplacené prvním žadatelem se považují za zaplacené následujícím žadatelem.

Oddíl 2

Provedení technického zkoušení

Článek 22

Rozhodnutí o obecných zásadách zkoušení

1. Správní rada na návrh prezidenta Úřadu přijme rozhodnutí o obecných zásadách zkoušení. Den rozhodnutí a rostlinné druhy, kterých se toto rozhodnutí týká, se zveřejní v Úředním věstníku uvedeném v článku 87.

2. Pokud rozhodnutí správní rady o obecných zásadách zkoušení nebylo přijato, může prezident Úřadu přijmout předběžné rozhodnutí. Platnost tohoto předběžného rozhodnutí uplyne dnem přijetí rozhodnutí správní rady. Pokud se předběžné rozhodnutí prezidenta Úřadu liší od rozhodnutí správní rady, není touto skutečností dotčeno technické zkoušení, které započalo před přijetím rozhodnutí správní rady. Vyžadují-li to okolnosti, může správní rada rozhodnout jinak.

Článek 23

Pravomoci prezidenta Úřadu

1. Pokud správní rada přijme rozhodnutí o obecných zásadách zkoušení, toto rozhodnutí zahrnuje pravomoc prezidenta Úřadu doplnit popis odrůdy o dodatečné vlastnosti a jejich vyjádření.

2. Pokud prezident využije pravomoci uvedené v odstavci 1, použije se obdobně čl. 22 odst. 2.

Článek 24

Informování zkušebnímu úřadu Úřadem

Úřad podle čl. 55 odst. 3 základního nařízení zašle zkušebnímu úřadu kopie těchto dokumentů týkajících se odrůdy:

- a) formulář žádosti, technický dotazník a všechny další dokumenty předkládané žadatelem, které obsahují údaje nezbytné k provedení technického zkoušení;

- b) formuláře podle článku 86 tohoto nařízení vyplněné žadatelem;
- c) dokumenty týkající se námítky založené na tvrzení, že podmínky stanovené v člancích 7, 8 a 9 základního nařízení nebyly splněny.

Článek 25

Spolupráce mezi Úřadem a zkušebním úřadem

Zaměstnanci zkušebního úřadu, kteří jsou odpovědní za technické zkoušení, a zpravodaj jmenovaný podle čl. 8 odst. 1 spolupracují ve všech fázích technického zkoušení. Spolupráce se týká alespoň těchto oblastí:

- a) kontroly provádění technického zkoušení, včetně prohlídek lokalit zkušebních pozemků a kontrolní metody užívané zpravodajem;
- b) informací od zkušebního úřadu o podrobnostech jakéhokoliv předchozího odevzdání odrůdy, aniž je dotčeno další šetření prováděné Úřadem, a
- c) předběžných zpráv o každém vegetačním období předkládaných Úřadu zkušebním úřadem.

Článek 26

Forma zpráv o zkoušení

1. Zprávu o zkoušení uvedenou v článku 57 základního nařízení podepisuje odpovědný zaměstnanec zkušebního úřadu a tato zpráva výslovně potvrzuje výhradní dispoziční práva Úřadu podle čl. 57 odst. 4 základního nařízení.

2. Odstavec 1 se obdobně použije na jakékoliv předběžné zprávy předkládané Úřadu. Zkušební úřad vydává kopii každé předběžné zprávy přímo žadateli.

Článek 27

Ostatní zprávy o zkoušení

1. Zpráva o výsledcích jakéhokoliv technického zkoušení, které bylo pro úřední účely provedeno nebo se provádí v členském státě jedním z úřadů odpovědných podle čl. 55 odst. 1 základního nařízení za dotyčné druhy, může být Úřadem považována za dostatečný základ pro rozhodnutí, pokud:

- a) materiál dodaný pro technické zkoušení splňuje z hlediska množství i kvality veškeré normy, stanovené podle čl. 55 odst. 4 základního nařízení;

- b) technické zkoušení bylo provedeno způsobem, který odpovídá pověření správní rady podle čl. 55 odst. 1 základního nařízení a který je v souladu s obecnými zásadami zkoušení vydanými Správní radou nebo obecnými pokyny danými Úřadem podle čl. 56 odst. 2 uvedeného nařízení a článků 22 a 23 tohoto nařízení;

- c) Úřad měl možnost sledovat provádění dotyčného technického zkoušení a

- d) v případě, že závěrečná zpráva není okamžitě k dispozici, jsou Úřadu před předložením zprávy o zkoušení poskytnuty průběžné zprávy o každém vegetačním období.

2. Pokud se Úřad domnívá, že zpráva o zkoušení uvedená v odstavci 1 nepředstavuje dostatečný základ pro rozhodnutí, může po konzultaci žadatele a zkušebního úřadu použít postup stanovený v článku 55 základního nařízení.

3. Úřad a všechny příslušné odrůdové úřady členských států si poskytují správní pomoc tak, že pro účely hodnocení odlišnosti, uniformity a stálosti odrůdy na žádost poskytnou zprávy o zkoušení této odrůdy. Za poskytnutí této zprávy si Úřad a příslušný odrůdový úřad účtují určitou částku, na které se dohodnou.

4. Zpráva o výsledcích technického zkoušení, které bylo pro úřední účely provedeno nebo se provádí ve třetí zemi, která je členem Mezinárodní unie pro ochranu nových odrůd rostlin, může být Úřadem považována za dostatečný základ pro rozhodnutí za předpokladu, že technické zkoušení splňuje podmínky stanovené v písemné dohodě mezi Úřadem a příslušným orgánem této třetí země. Tyto podmínky zahrnují alespoň:

- a) podmínky týkající se materiálu, uvedené v odst. 1 písm. a);

- b) podmínku, že technické zkoušení bylo provedeno v souladu s obecnými zásadami zkoušení vydanými Správní radou nebo obecnými pokyny danými Úřadem podle čl. 56 odst. 2 základního nařízení;

- c) podmínku, že Úřad měl příležitost posoudit vhodnost prostředků k provedení technického zkoušení u dotyčných druhů v této třetí zemi a sledovat provedení dotyčného technického zkoušení, a

- d) podmínky související s dostupností zpráv, stanovené v odst. 1 písm. d).

Oddíl 3

Název odrůdy

Článek 28

Návrh na název odrůdy

Návrh na název odrůdy se podává a podepisuje na Úradě, avšak pokud návrh doprovází žádost o odrůdové právo Společenství podaná u pověřeného vnitrostátního subjektu nebo úřadovny zřízené podle čl. 30 odst. 4 základního nařízení, podává se ve dvojím vyhotovení.

Úřad bezplatně poskytne formulář pro účely podání návrhu na název odrůdy.

Je-li návrh na název odrůdy podán elektronickými prostředky, musí být, pokud jde o podpis, v souladu s čl. 57 odst. 3 druhým pododstavcem tohoto nařízení.

Článek 29

Posouzení návrhu

1. Pokud není návrh připojen k žádosti o odrůdové právo Společenství nebo pokud Úřad nemůže schválit navržený název odrůdy, sdělí Úřad neprodleně tuto skutečnost žadateli a vyzve ho, aby předložil návrh nebo nový návrh, a uvede následky nesplnění takového požadavku.

2. Pokud Úřad po přijetí výsledků technického zkoušení podle čl. 57 odst. 1 základního nařízení stanoví, že žadatel nepodal žádný návrh na název odrůdy, neprodleně zamítne žádost o odrůdové právo Společenství podle čl. 61 odst. 1 písm. c) uvedeného nařízení.

Článek 30

Obecné zásady označování odrůdy

Správní rada přijme obecné zásady, kterými stanoví jednotná a přesná kritéria pro stanovení překážek, které brání rodovému názvu odrůdy uvedenému v č. 63 odst. 3 a 4 základního nařízení.

KAPITOLA II

Řízení o námitce

Článek 31

Podání námítky

1. Námítky podle článku 59 základního nařízení obsahují:

a) jméno žadatele a spisové číslo žádosti, vůči které je námitka podávána;

b) označení strany podávající námitku jako účastníka řízení podle článku 2 tohoto nařízení;

c) pokud strana podávající námitku jmenovala zástupce v řízení, jeho jméno a adresu;

d) tvrzení uvedené v čl. 59 odst. 3 základního nařízení, na němž se zakládá námitka, a náležitosti, důkazy a argumenty uváděné na podporu námítky.

2. Je-li ke stejné žádosti o odrůdové právo Společenstvím podáno více námítek, může Úřad tyto námítky spojit do jednoho řízení.

Článek 32

Zamítnutí námítky

1. Pokud Úřad zjistí, že námitka není v souladu s čl. 59 odst. 1 a 3 základního nařízení nebo s čl. 31 odst. 1 písm. d) tohoto nařízení nebo že žádost, proti které je podána, dostatečně neidentifikuje, zamítne námitku jako nepřijatelnou, pokud nejsou tyto nedostatky odstraněny ve lhůtě, kterou stanoví.

2. Pokud Úřad zjistí, že námitka není v souladu s jinými ustanoveními základního nařízení nebo tohoto nařízení, zamítne námitku jako nepřijatelnou, pokud nebyly tyto nedostatky odstraněny před uplynutím lhůty pro podání námítky.

KAPITOLA III

Zachování odrůdových práv Společenství

Článek 33

Povinnosti držitele podle čl. 64 odst. 3 základního nařízení

1. Držitel umožní kontrolu materiálu dotyčné odrůdy nebo místa, kde je zachována její identita, za účelem získání informací nezbytných k posouzení, zda je odrůda zachována v nezměněném stavu podle čl. 64 odst. 3 základního nařízení.

2. Držitel je povinen vést písemné záznamy, které umožňují ověřit příslušná opatření uvedená v čl. 64 odst. 3 základního nařízení.

Článek 34

Technické ověření chráněné odrůdy

Aniž je dotčen čl. 87 odst. 4 základního nařízení, provede se technické ověření chráněné odrůdy podle obecných zásad zkoušení, které byly řádně použity při udělení odrůdového práva této odrůdě. Články 22 a 24 až 27 tohoto nařízení se obdobně použijí na Úřad, zkušební úřad a držitele.

Článek 35

Další materiál pro technické prověření

Pokud držitel předloží materiál odrůdy podle čl. 64 odst. 3 základního nařízení, může zkušební úřad se souhlasem Úřadu prověřit předkládaný materiál přezkoumáním ostatního materiálu, který byl odebrán z hospodářství, kde je držitelem nebo s jeho souhlasem materiál odrůdy vyráběn, nebo z materiálu, který držitel prodává nebo je prodáván s jeho souhlasem nebo odebrán úředními subjekty členského státu v rámci jejich pravomocí.

Článek 36

Změny názvu odrůdy

1. Pokud je podle článku 66 základního nařízení nezbytné změnit název odrůdy, sdělí Úřad držiteli důvody, stanoví lhůtu, během níž musí držitel předložit vhodný návrh na změnu názvu odrůdy, a upozorní, že pokud se tak nestane, může být odrůdové právo Společenství podle článku 21 základního nařízení zrušeno.

2. Pokud Úřad nemůže schválit změnu názvu odrůdy, sdělí to neprodleně držiteli, znovu stanoví lhůtu, během níž musí držitel předložit vhodný návrh, a upozorní, že pokud se tak nestane, může být odrůdové právo Společenství podle článku 21 základního nařízení zrušeno.

3. Články 31 a 32 tohoto nařízení se obdobně použijí i na námitku podanou podle čl. 66 odst. 3 základního nařízení.

4. Je-li návrh na změnu názvu odrůdy podán elektronickými prostředky, musí být, pokud jde o podpis, v souladu s čl. 57 odst. 3 druhým pododstavcem.

KAPITOLA IV

Licence společenství udělované Úřadem

Oddíl 1

Nucené licence podle článku 29 základního nařízení

Článek 37

Žádosti o nucenou licenci

1. Žádost o nucenou licenci podle čl. 29 odst. 1, 2 a 5 základního nařízení musí obsahovat:

a) označení žadatele a odpůrce – držitele dané odrůdy jako účastníků řízení;

b) název odrůdy a rostlinného druhu dané odrůdy nebo odrůd;

c) návrh druhu úkonů, na které se nucená licence vztahuje;

d) prohlášení obsahující daný veřejný zájem, včetně všech skutečností, důkazů a argumentů uváděných na podporu uvedeného veřejného zájmu;

e) v případě žádosti podle čl. 29 odst. 2 základního nařízení navržení kategorie osob, kterým se nucená licence udělí, včetně zvláštních požadavků týkajících se této kategorie osob;

f) návrh přiměřené úhrady a základ pro její výpočet.

2. Žádost o nucenou licenci podle čl. 29 odst. 5a základního nařízení musí obsahovat:

a) označení žadatele, který je držitelem patentového práva, a odpůrce – držitele dané odrůdy jako účastníků řízení;

b) název odrůdy a rostlinného druhu dané odrůdy nebo odrůd;

c) ověřenou kopii osvědčení o udělení patentu uvádějící číslo patentu a patentové nároky pro biotechnologický vynález a orgán, který patent udělil;

d) návrh druhu úkonů, na které se nucená licence vztahuje;

e) návrh přiměřené úhrady a základ pro její výpočet;

f) prohlášení obsahující důvody, proč v porovnání s chráněnou odrůdou daný biotechnologický vynález představuje významný technický pokrok značného ekonomického zájmu, včetně všech skutečností, důkazů a argumentů uváděných na podporu patentového nároku;

g) návrh oblasti územní působnosti licence, která nesmí překročit oblast územní působnosti patentu uvedenou v bodu c).

3. Žádost o křížovou licenci podle čl. 29 odst. 5a druhého pododstavce základního nařízení musí obsahovat:

a) označení žadatele, který je držitelem patentového práva, a odpůrce – držitele dané odrůdy jako účastníků řízení;

- b) název odrůdy a rostlinného druhu dané odrůdy nebo odrůd;
- c) ověřenou kopii osvědčení o udělení patentu uvádějící číslo patentu a patentové nároky pro biotechnologický vynález a orgán, který patent udělil;
- d) úřední dokument dokazující, že držitelí odrůdového práva byla udělena nucená licence pro patentovaný biotechnologický vynález;
- e) návrh druhu úkonů, na které se křížová licence vztahuje;
- f) návrh přiměřené úhrady a základ pro její výpočet;
- g) návrh oblasti územní působnosti křížové licence, která nesmí překročit oblast územní působnosti patentu uvedenou v bodu c).

4. Žádost o nucenou licenci musí obsahovat dokumenty dokládající, že žadatel již držitele odrůdového práva neúspěšně požádal o smluvní užívací právo. Je-li žadatelem o nucenou licenci podle čl. 29 odst. 2 základního nařízení Komise nebo členský stát, může Úřad v případě vyšší moci tuto podmínku zrušit.

5. Žádost o nucenou licenci se považuje za neúspěšnou ve smyslu odstavce 4, pokud:

- a) odpůrce – držitel závazně neodpověděl osobě usilující o takové právo v přiměřené lhůtě nebo
- b) odpůrce – držitel odmítl udělit smluvní licenci osobě, která o něj usiluje, nebo
- c) odpůrce – držitel nabídl licenci osobě, která o ni usiluje, za zjevně nevýhodných podmínek, včetně poplatků za užívání, nebo za podmínek, které jsou z celkového hlediska zjevně nevýhodné.

Článek 38

Přezkoumání žádosti o nucenou licenci

1. Ústní jednání a dokazování se zpravidla konají zároveň.
2. Žádosti o další jednání jsou nepřípustné s výjimkou těch žádostí, které vycházejí z okolností, které se během jednání nebo po něm změnilly.

3. Úřad před přijetím rozhodnutí vyzve dané strany ke smíru ve věci smluvní licence. Úřad popřípadě předloží návrh takového smíru.

Článek 39

Trvání odrůdového práva Společenství během řízení

1. Pokud bylo zahájení řízení ohledně nároku uvedeného v čl. 98 odst. 1 základního nařízení vůči držiteli zapsáno do Rejstříku odrůdových práv Společenství, může Úřad pozastavit řízení o udělení nucené licence. Řízení se obnoví až po zápisu pravomocného rozsudku nebo jiného způsobu ukončení řízení do stejného rejstříku.

2. Je-li převod odrůdového práva Společenství pro Úřad závazný, vstoupí nový držitel na žádost žadatele do řízení jako jeho účastník, pokud žadatel neúspěšně žádal nového držitele o licenci a učinil tak do dvou měsíců od přijetí oznámení Úřadu, že jméno nového držitele bylo zapsáno do Rejstříku odrůdových práv Společenství. Žádost žadatele musí obsahovat písemné důkazy, které dostatečně prokazují jeho neúspěšný pokus a popřípadě i jednání nového držitele.

3. V případě žádosti podle čl. 29 odst. 2 základního nařízení vstupuje nový držitel do řízení jako jeho účastník. Odstavec 1 tohoto článku se nepoužije.

Článek 40

Obsah rozhodnutí o žádosti

Písemné rozhodnutí podepisuje předseda Úřadu. Rozhodnutí obsahuje:

- a) oznámení, že rozhodnutí vydává Úřad;
- b) den přijetí rozhodnutí;
- c) jména členů výboru, kteří se zúčastnili řízení;
- d) jména účastníků řízení a jejich zástupců v řízení;
- e) odkaz na stanovisko správní rady;
- f) sporné otázky pro rozhodnutí;
- g) shrnutí skutkového stavu;
- h) důvody, na nichž je rozhodnutí založeno;

- i) příkaz Úřadu; v případě potřeby příkaz obsahuje výčet činností, na které se vztahuje nucená licence, zvláštní podmínky s ní spojené a kategorie osob, včetně případných zvláštních požadavků týkajících se této kategorie.

Článek 41

Udělení nucené licence

1. Rozhodnutí o udělení nucené licence podle čl. 29 odst. 1, 2 a 5 základního nařízení obsahuje důvody veřejného zájmu.
2. Veřejný zájem představují zejména tyto důvody:
 - a) ochrana života nebo zdraví lidí, zvířat nebo rostlin;
 - b) potřeba zásobit trh materiálem se zvláštními vlastnostmi;
 - c) potřeba zachovat pobídku pro další pěstování vylepšených odrůd.
3. Rozhodnutí o udělení nucené licence podle čl. 29 odst. 5a základního nařízení obsahuje důvody, proč daný vynález představuje významný technický pokrok značného ekonomického zájmu. Zejména následující výčet odůvodnění může představovat důvody, proč daný vynález v porovnání s chráněnou odrůdou představuje významný technický pokrok značného ekonomického zájmu:
 - a) zlepšení technologií obdělávání;
 - b) zlepšení životního prostředí;
 - c) zlepšení technologií pro využití genetické biologické rozmanitosti;
 - d) zlepšení jakosti;
 - e) zlepšení výnosu;
 - f) zlepšení rezistence;
 - g) zlepšení přizpůsobení se specifickým klimatickým podmínkám a/nebo podmínkám životního prostředí.
4. Nucená licence není výlučná.

5. Nucená licence nesmí být postoupena, pokud se nejedná o postoupení spolu s částí podniku, která nucenou licenci užívá, nebo za podmínek stanovených v čl. 29 odst. 5 základního nařízení, spolu s postoupením práv na v podstatě odvozenou odrůdu.

Článek 42

Podmínky, které musí splnit osoba, jíž je nucená licence udělena

1. Aniž jsou dotčeny ostatní podmínky uvedené v čl. 29 odst. 3 základního nařízení, musí mít osoba, jíž je nucená licence udělena, odpovídající finanční a technické prostředky k užití nucené licence.
2. Splnění podmínek spojených s nucenou licencí a stanovených v rozhodnutí o této licenci se považuje za „podmínku“ ve smyslu čl. 29 odst. 4 základního nařízení.
3. Úřad stanoví, že osoba, jíž je nucená licence udělena, nesmí podat žalobu na porušení odrůdového práva Společenství, pokud držitel do dvou měsíců od vyzvání neodmítne nebo neopomene žalobu podat.

Článek 43

Kategorie osob splňujících zvláštní podmínky podle čl. 29 odst. 2 základního nařízení

1. Osoba, která zamýšlí užít nucenou licenci a která patří do kategorie osob splňujících zvláštní podmínky uvedené v čl. 29 odst. 2 základního nařízení, sdělí svůj úmysl Úřadu a držiteli doporučeným dopisem s doručenkou. Toto prohlášení obsahuje:
 - a) jméno a adresu dané osoby podle podmínek vztahujících se na účastníky řízení podle článku 2 tohoto nařízení;
 - b) důkaz o splnění zvláštních podmínek;
 - c) výčet činností, které budou prováděny, a
 - d) ujištění, že tato osoba má odpovídající finanční prostředky a informace o technických možnostech k užití nucené licence.
2. Pokud tato osoba splnila podmínky týkající se prohlášení uvedeného v odstavci 1, Úřad ji na požádání zapíše do Rejstříku odrůdových práv Společenství. Před tímto zápisem tato osoba nemá na používání nucené licence nárok. Zápis se sdělí této osobě a držiteli.

3. Ustanovení čl. 42 odst. 3 se obdobně vztahuje na osobu zapsanou do Rejstříku odrůdových práv Společenství podle odstavce 2 tohoto článku. Jakýkoliv rozsudek nebo jiný způsob ukončení soudního sporu pro protiprávní jednání se vztahuje na ostatní osoby, které byly nebo budou zapsány.

4. Zápis uvedený v odstavci 2 může být vymazán pouze z toho důvodu, že se po uplynutí více než jednoho roku od udělení nucené licence a ve lhůtě stanovené v tomto rozhodnutí změnily zvláštní podmínky stanovené v rozhodnutí o udělení nucené licence nebo finanční či technické prostředky stanovené v odstavci 2. Výmaz zápisu se sdělí zapsané osobě a držiteli.

Oddíl 2

Uživací práva podle čl. 100 odst. 2 základního nařízení

Článek 44

Uživací práva podle čl. 100 odst. 2 základního nařízení

1. Žádost o smluvní nevýlučné uživatelské právo od nového držitele podle čl. 100 odst. 2 základního nařízení se podává v případě bývalého držitele do dvou měsíců nebo v případě osoby požívající uživatelské právo do čtyř měsíců od obdržení oznámení Úřadu, že jméno nového držitele bylo zapsáno do Rejstříku odrůdových práv Společenství.

2. Žádost o udělení uživatelského práva podle čl. 100 odst. 2 základního nařízení musí obsahovat dokumenty dokládající neúspěšnou žádost uvedenou v odstavci 1 tohoto článku. Ustanovení čl. 37 odst. 1 písm. a), b), c) a odst. 5, článku 38, čl. 39 odst. 3, článku 40 s výjimkou písmene f), čl. 41 odst. 3 a 4 a článku 42 tohoto nařízení se použijí obdobně.

HLAVA III

ŘÍZENÍ PŘED ODVOLACÍM SENÁTEM

Článek 45

Obsah odvolání

Odvolání musí obsahovat:

- a) označení odvolatele jako účastníka řízení podle článku 2;
- b) spisové číslo rozhodnutí, proti kterému je odvolání podáváno, a určení, v jakém rozsahu je požadována změna nebo zrušení rozhodnutí.

Článek 46

Potvrzení o přijetí odvolání

Jakmile Úřad obdrží odvolání, označí je spisovým číslem odvolacího řízení a dnem přijetí a oznámí odvolateli lhůtu pro určení důvodů odvolání. Na opominutí takového oznámení se nelze odvolávat.

Článek 47

Účast na odvolacím řízení

1. Úřad neprodleně předá kopii odvolání označenou spisovým číslem a dnem přijetí účastníkům řízení, kteří se účastnili řízení před Úřadem.

2. Účastníci řízení uvedení v odstavci 1 mohou přistoupit jako účastníci odvolacího řízení do dvou měsíců od obdržení kopie odvolání.

Článek 48

Úloha Úřadu

1. Orgán Úřadu ve smyslu čl. 70 odst. 1 základního nařízení a předseda odvolacího senátu zajistí vnitřními přípravnými opatřeními, aby odvolací senát mohl případ přezkoumat neprodleně poté, co mu je postoupen; předseda před tímto postoupením zejména vybere další dva členy podle čl. 46 odst. 2 základního nařízení a jmenuje zpravodaje.

2. Před postoupením případu odvolacímu senátu zašle orgán Úřadu uvedený v čl. 70 odst. 1 základního nařízení neprodleně kopii dokumentů přijatých od účastníka odvolacího řízení ostatním účastníkům odvolacího řízení.

3. Prezident Úřadu před postoupením případu odvolacímu senátu zajistí zveřejnění informací uvedených v článku 89.

Článek 49

Zamítnutí odvolání jako nepřijatelného

1. Pokud odvolání nevyhovuje ustanovením základního nařízení, zejména článkům 67, 68 a 69 základního nařízení nebo ustanovením tohoto nařízení, zejména článku 45 tohoto nařízení, odvolací senát o tom uvědomí odvolatele a požádá ho, aby zjištěné nedostatky odstranil podle možností ve lhůtě, kterou stanoví. Nejsou-li zjištěné nedostatky odvolání včas odstraněny, odvolací senát odvolání zamítne jako nepřijatelné.

2. Je-li odvolání podáno proti rozhodnutí Úřadu, proti kterému je rovněž podána žaloba podle článku 74 základního nařízení, odvolací senát se souhlasem odvolatele neprodleně předá odvolání jako žalobu k Soudnímu dvoru Evropských

společenství; pokud odvolatel nesouhlasí, zamítne odvolání jako nepřijatelné. V případě předání odvolání k Soudnímu dvoru se podle článku 46 tohoto nařízení takové odvolání považuje za podané k Soudnímu dvoru dnem přijetí Úřadem.

Článek 50

Ústní jednání

1. Po postoupení věci odvolacímu senátu předvolá předseda odvolacího senátu neprodleně účastníky odvolacího řízení k ústnímu jednání podle článku 77 základního nařízení, a upozorní je na obsah čl. 59 odst. 2 tohoto nařízení.

2. Ústní jednání a dokazování se zpravidla koná současně.

3. Žádosti o další projednávání jsou nepřijatelné s výjimkou žádostí vycházejících z okolností, které se během nebo po projednávání změnily.

Článek 51

Přezkoumání odvolání

Pokud není stanoveno jinak, ustanovení týkající se řízení před Úřadem se obdobně použijí na odvolací řízení; účastníci řízení jsou v tomto ohledu považováni za účastníky odvolacího řízení.

Článek 52

Rozhodnutí o odvolání

1. Do tří měsíců od uzavření ústního jednání je účastníkům odvolacího řízení některým ze způsobů uvedených v čl. 64 odst. 3 zasláno písemné rozhodnutí o odvolání.

2. Rozhodnutí podepisuje předseda odvolacího senátu a zpravodaj jmenovaný podle čl. 48 odst. 1. Rozhodnutí obsahuje:

- a) oznámení, že rozhodnutí vydává odvolací senát;
- b) den přijetí rozhodnutí;
- c) jména předsedy a ostatních členů odvolacího senátu, kteří se zúčastnili odvolacího řízení;
- d) jména účastníků odvolacího řízení a jejich zástupců v řízení;
- e) sporné otázky pro rozhodnutí;

f) shrnutí skutkového stavu;

g) důvody, na nichž je rozhodnutí založeno;

h) příkaz odvolacího senátu, v případě potřeby včetně rozhodnutí o rozdělení nákladů nebo uhrazení poplatků.

3. Písemné rozhodnutí odvolacího senátu obsahuje oznámení, že další opravný prostředek je možný, spolu se stanovením lhůty pro podání takového dalšího opravného prostředku. Na opominutí takového oznámení se nelze odvolávat.

HLAVA IV

OBECNÁ USTANOVENÍ TÝKAJÍCÍ SE ŘÍZENÍ

KAPITOLA I

Rozhodnutí, sdělení a dokumenty

Článek 53

Rozhodnutí

1. Rozhodnutí Úřadu je opatřeno podpisem a uvedením jména zaměstnance řádně zmocněného prezidentem Úřadu podle článku 35 základního nařízení.

2. Pokud se před Úřadem koná ústní jednání, může být rozhodnutí vyhlášeno ústně. Následně se účastníkům řízení zasílá písemné rozhodnutí v souladu s článkem 64.

3. Rozhodnutí Úřadu, proti nimž lze podat odvolání podle článku 67 základního nařízení nebo přímý opravný prostředek podle článku 74 základního nařízení, uvádějí možnost takového odvolání nebo přímého opravného prostředku a lhůtu pro podání takového odvolání nebo přímého opravného prostředku. Na opominutí takového oznámení se nelze odvolávat.

4. Jazykové chyby, chyby v psaní a zjevné nesprávnosti v rozhodnutí se opraví.

Článek 54

Osvědčení o odrůdovém právu Společenství

1. Pokud Úřad udělí odrůdové právo Společenství, vydá spolu s rozhodnutím o jeho udělení osvědčení o odrůdovém právu Společenství, které slouží jako důkaz tohoto udělení.

2. Úřad vydá osvědčení o odrůdovém právu Společenství v jakémkoliv jazyce nebo jazycích Evropské unie, požadovaných držitelem.

3. Na žádost může Úřad vydat oprávněné osobě kopii, pokud prokáže, že originál osvědčení byl ztracen nebo zničen.

Článek 55

Sdělení

Pokud není stanoveno jinak, jakékoliv sdělení Úřadu nebo zkušebnímu úřadu musí obsahovat jméno příslušného zaměstnance.

Článek 56

Právo na slyšení

1. Pokud Úřad zjistí, že rozhodnutí nesmí být za daných podmínek přijato, oznámí zjištěné nedostatky účastníkovi řízení a požádá ho o odstranění těchto nedostatků ve lhůtě, kterou stanoví. Nejsou-li zjištěné a oznámené nedostatky odstraněny včas, přistoupí Úřad k přijetí rozhodnutí.

2. Pokud Úřad obdrží od účastníka řízení připomínky, sdělí je ostatním účastníkům řízení a požádá je, považuje-li to za nezbytné, aby mu odpověděli ve lhůtě, kterou stanoví. Pokud neobdrží odpověď včas, nebude brát v úvahu žádný dokument došlý později.

Článek 57

Dokumenty předkládané účastníky řízení

1. Veškeré dokumenty, které účastník řízení předkládá, se podávají poštou, osobně nebo elektronickými prostředky.

Podrobnosti týkající se elektronického podávání stanoví prezident Úřadu.

2. Za den přijetí jakéhokoliv dokumentu předkládaného účastníky řízení se považuje den, kdy je dokument skutečně přijat v prostorách Úřadu, nebo v případě dokumentu podaného elektronickými prostředky den, kdy Úřad dokument elektronicky přijme.

3. S výjimkou dokumentů, které tvoří přílohu, musí dokumenty podepsat účastníci řízení nebo jejich zástupci v řízení.

Je-li dokument podáván Úřadu elektronickými prostředky, musí obsahovat elektronický podpis.

4. Pokud není dokument řádně podepsán nebo je-li přijatý dokument neúplný či nečitelný nebo pokud má Úřad pochybnosti ohledně správnosti dokumentu, Úřad odesílatele o této skutečnosti vyrozumí a vyzve jej, aby ve lhůtě jednoho měsíce předložil originál dokumentu podepsaný v souladu s odstavcem 3 nebo aby opětovně zaslal kopii originálu.

Je-li výzvě ve stanovené lhůtě vyhověno, považuje se takový podepsaný nebo opětovně zasláný dokument za přijatý dnem přijetí prvního dokumentu. Není-li výzvě ve stanovené lhůtě vyhověno, má se za to, že dokument nebyl přijat.

5. Dokumenty, které musí být předány ostatním účastníkům řízení i dotyčnému zkušebnímu úřadu, nebo dokumenty týkající se dvou nebo více žádostí o odrůdové právo Společenství nebo o uživatelské právo, musí být předloženy v dostatečném počtu kopií. Chybějící kopie se pořizují na náklady účastníka řízení.

První pododstavec se nevztahuje na dokumenty předkládané elektronickými prostředky.

Článek 58

Písemné doklady

1. Doklady o pravomocných rozsudcích nebo rozhodnutích, jiných než jsou rozhodnutí Úřadu, nebo ostatní písemné doklady předkládané účastníky řízení mohou být poskytnuty prostřednictvím předložení neověřené kopie.

2. Má-li Úřad pochybnosti ohledně pravosti dokladů uvedených v odstavci 1, může požádat o předložení originálu nebo ověřené kopie.

KAPITOLA II

Ústní jednání a dokazování

Článek 59

Předvolání k ústnímu jednání

1. Účastníci řízení jsou předvoláváni k ústnímu jednání podle článku 77 základního nařízení a upozorněni na odstavec 2 tohoto nařízení. Předvolání se zasílá nejméně s měsíčním předstihem, pokud se účastníci řízení a Úřad nedohodnou na kratší lhůtě.

2. Pokud se účastník řízení, který byl řádně předvolán k ústnímu jednání před Úřadem, nedostaví, řízení může pokračovat bez něj.

Článek 60

Dokazování prováděné Úřadem

1. Pokud Úřad považuje za nezbytné vyslechnout účastníky řízení, svědky nebo znalce nebo provést kontrolu, přijme za tímto účelem rozhodnutí a stanoví prostředky, jimiž zamýšlí získat důkazy a důležité údaje, jež mají být dokázány, a den, doba a místo konání ústního jednání nebo kontroly. Pokud výpovědi svědků a znalců žádá účastník řízení, Úřad ve svém rozhodnutí uvede lhůtu, ve které musí účastník řízení, který podal tuto žádost, oznámit Úřadu jména a adresy svědků a znalců, které si účastník řízení přeje vyslechnout.

2. Předvolání účastníků řízení, svědků nebo znalců k dokazování se zasílá nejméně s měsíčním předstihem, pokud se účastníci řízení nedohodnou s Úřadem na kratší lhůtě. Předvolání musí obsahovat:

a) výpis z rozhodnutí uvedeného v odstavci 1, zejména s vyznačením dne, doby a místa nařízeného šetření a kteří účastníci řízení, svědci a znalci mají být vyslechnuti;

b) jména účastníků řízení a práva, kterých se mohou svědci nebo znalci podle čl. 62 odst. 2, 3 a 4 dovolávat;

c) oznámení, že účastník řízení, svědek nebo znalec může požádat o výslech příslušným soudním nebo jiným orgánem v zemi jeho trvalého bydliště, a žádost, aby informoval Úřad ve lhůtě stanovené Úřadem, že je připraven před něj předstoupit.

3. Dříve, než může být účastník řízení, svědek nebo znalec slyšen, musí být informován, že Úřad může požádat příslušný soudní nebo jiný orgán ve státě jeho trvalého bydliště o přezkoumání jeho svědectví pod přísahou nebo jinou závaznou formou.

4. Účastníci řízení jsou informováni o výsledku svědka nebo znalce před příslušným soudním nebo jiným orgánem. Mají právo být přítomni a klást prostřednictvím orgánu nebo přímo otázky účastníkům řízení, svědkům a znalcům, kteří podávají svědectví.

Článek 61

Pověření znalců

1. Úřad rozhodne, v jaké podobě bude předložena zpráva vypracovaná znalcem, kterého jmenuje.

2. Pověření znalce obsahuje:

a) přesný popis jeho úkolu;

b) lhůtu stanovenou pro podání posudku;

c) jména účastníků řízení;

d) odkaz na nároky, které mu podle čl. 62 odst. 2, 3 a 4 náleží.

3. Úřad může pro účely znaleckého posudku nařídít zkušebnímu úřadu, který provedl technické zkoušení dotyčné odrůdy, aby v souladu s danými pokyny poskytl dostupný materiál. Je-li to nezbytné, může si Úřad rovněž vyžádat materiál od účastníků řízení nebo třetích osob.

4. Účastníkům řízení se poskytne kopie nebo popřípadě překlad písemného posudku.

5. Účastníci řízení mohou odmítnout znalecký posudek. Pak se obdobně použijí čl. 48 odst. 3 a čl. 81 odst. 2 základního nařízení.

6. Na znalce jmenovaného Úřadem se obdobně použije čl. 13 odst. 2 a 3. Při jmenování Úřad uvědomí znalce o povinnosti mlčenlivosti.

Článek 62

Náklady na dokazování

1. Dokazování může být podmíněno složením záruky účastníkem řízení, který si takové důkazy vyžádal, u Úřadu ve výši, kterou stanoví Úřad na základě odhadu nákladů.

2. Svědci a znalci, kteří jsou předvoláni a kteří se dostaví do Úřadu, mají právo na příslušnou náhradu cestovních nákladů a nákladů spojených s pobytem. Může jim být poskytnuta záloha.

3. Svědci, kteří mají právo na náhradu podle odstavce 2, mají rovněž právo na příslušnou náhradu za ztrátu výdělků, a znalci, pokud nejsou zaměstnanci zkušebního úřadu, na odměnu za vykonanou práci. Tyto platby se poskytují svědkům po skončení dokazování a znalcům poté, co splní své povinnosti a úkoly.

4. Výplatu splatných částek podle odstavců 2 a 3 a v souladu s podrobnostmi a tarify stanovenými v příloze I provádí Úřad.

Článek 63

Zápis z ústního jednání a dokazování

1. Zápis z ústního jednání a dokazování obsahuje základní skutečnosti z ústního jednání nebo dokazování, příslušná prohlášení učiněná účastníky řízení, výpovědi účastníků řízení, svědků nebo znalců a výsledky veškerých zkoumání.

2. Zápis výpovědi svědka, znalce nebo účastníka řízení je přečten nahlas nebo předložen příslušným osobám ke kontrole. V zápisu musí být uvedeno, že tato formální náležitost byla provedena a že osoba, která vypovídala, zápis schválila. Pokud zápis neschválí, musí být její námitka zaznamenána.

3. Zápis podepíše zaměstnanec, který jej vypracoval, a zaměstnanec, který vedl ústní jednání nebo dokazování.

4. Účastníci řízení obdrží kopii a popřípadě i překlad zápisu.

KAPITOLA III

Doručování

Článek 64

Obecná ustanovení o doručování

1. V řízeních před Úřadem jsou veškeré dokumenty, které Úřad doručuje účastníkům řízení, v podobě originálu, neověřené kopie originálního dokumentu nebo dokumentu vytištěného počítačem. Dokumenty přijímané od ostatních účastníků řízení mohou být doručovány v podobě neověřených kopií.

2. Pokud jeden nebo více účastníků řízení jmenují své zástupce v řízení, doručují se dokumenty podle odstavce 1 těmto zástupcům.

3. Doručení se provádí:

a) poštou podle článku 65;

b) předáním v Úřadě podle článku 66;

c) veřejným oznámením podle článku 67 nebo

d) elektronickými prostředky nebo za použití jakéhokoli jiného technického prostředku v souladu s druhým pododstavcem.

Prezident Úřadu stanoví podrobnosti týkající se elektronického doručování.

4. Dokumenty nebo jejich kopie, na jejichž doručování se použije článek 79 základního nařízení, se doručují poštou prostřednictvím doporučeného dopisu s doručenkou; rovněž je lze doručovat elektronickými prostředky, které určí prezident Úřadu.

Článek 65

Doručení poštou

1. Doručení adresátům, kteří nemají trvalé bydliště nebo sídlo nebo provozovnu ve Společenství a kteří nejmenovali zástupce v řízení podle článku 82 základního nařízení, se provádí zasláním dokumentů obyčejným dopisem na poslední známou adresu adresáta. Dopis je považován za doručení, i když se vrátí jako nedoručitelný.

2. Pokud se doručení provádí doporučeným dopisem, s doručenkou či bez ní, považuje se dopis za doručení adresátovi desátý den po jeho odeslání, pokud dopis adresáta nezastihl nebo ho zastihl později; v případě jakýchkoliv sporů přísluší Úřadu, aby stanovil, že dopis dospěl na místo svého určení nebo případně stanovil den, kdy byl dopis adresátovi doručen.

3. Doporučený dopis, s doručenkou či bez ní, se považuje za doručení, i když adresát odmítne dopis přijmout nebo potvrdit jeho přijetí.

4. Pokud se na doručení poštou nevztahují odstavce 1, 2 a 3, použijí se právní předpisy státu, na jehož území se doručení provádí.

Článek 66

Předání v Úřadě

V budově Úřadu může být dokument přímo předán adresátovi, který potvrdí jeho přijetí. Dokument se považuje za doručení, i když ho adresát odmítne přijmout nebo potvrdit jeho přijetí.

Článek 67

Veřejné oznámení

Pokud nelze zjistit adresu adresáta nebo se Úřadu ani na druhý pokus nepodařilo dokument doručit podle čl. 64 odst. 4, provede se doručení veřejným oznámením, které se zveřejní v pravidelně zveřejňované publikaci uvedené v článku 89 základního nařízení. Prezident Úřadu stanoví podrobnosti vydání veřejného oznámení.

Článek 68

Mimořádné případy doručení

Pokud Úřad není schopen prokázat, že dokument, který dospěl ke svému adresátovi, byl řádně doručen, nebo pokud nebyla dodržena ustanovení týkající se doručení, dokument se považuje za doručený dnem, který Úřad stanoví za den přijetí.

KAPITOLA IV

Lhůty a přerušení řízení

Článek 69

Počítání lhůt

1. Lhůty se počítají v celých letech, měsících, týdnech a dnech.
2. Lhůty počínají běžet dnem následujícím po dni, kdy došlo k rozhodné události, kterou může být úkon nebo uplynutí jiné lhůty. Pokud není stanoveno jinak, je rozhodnou událostí přijetí doručovaného dokumentu, pokud úkon spočívá v doručení.
3. Odchylně od odstavce 2 počínají lhůty běžet patnáctým dnem ode dne zveřejnění příslušného úkonu, kterým je veřejné oznámení podle článku 67, rozhodnutí Úřadu, pokud není doručeno příslušné osobě, nebo jakýkoliv úkon účastníka řízení, jenž má být zveřejněn.
4. Je-li lhůta určena jedním rokem nebo více lety, uplyne v příslušném roce měsícem, který má stejný název, a dnem, který má stejné číslo jako měsíc a den, kdy došlo k uvedené události; pokud v příslušném měsíci není den se stejným číslem, uplyne lhůta posledním dnem tohoto měsíce.
5. Je-li lhůta určena jedním měsícem nebo více měsíci, uplyne v příslušném měsíci dnem, který má stejné číslo jako den, kdy došlo k uvedené události; pokud v příslušném měsíci není den se stejným číslem, uplyne lhůta posledním dnem tohoto měsíce.
6. Je-li lhůta určena jedním týdnem nebo více týdny, uplyne v příslušném týdnu dnem, který má stejný název jako den, kdy došlo k uvedené události.

Článek 70

Trvání lhůt

Pokud základní nařízení nebo toto nařízení stanoví, že lhůtu určuje Úřad, nesmí být tato lhůta kratší než jeden měsíc a delší

než tři měsíce. Ve zvláštních případech lze tuto lhůtu na žádost předloženou před jejím uplynutím prodloužit až na šest měsíců.

Článek 71

Prodloužení lhůt

1. Pokud lhůta uplyne dnem, kdy Úřad není otevřen pro přijetí dokumentů nebo kdy se v místě, kde Úřad sídlí, nedoručuje obyčejná pošta z důvodů jiných nebo těch, které jsou uvedeny v odstavci 2, prodlužuje se až do prvního dne, který následuje po dni, kdy je Úřad otevřen pro příjem dokumentů a kdy se doručuje obyčejná pošta. Dny uvedené v první větě stanoví a sdělí prezident Úřadu před započítáním každého kalendářního roku.

2. Pokud lhůta uplyne dnem, kdy je v členském státě nebo mezi členským státem a Úřadem přerušena nebo následně narušena dodávka pošty, lhůta se pro účastníky řízení, kteří mají trvalé bydliště, sídlo nebo provozovnu v dotyčném státě nebo mají zástupce v řízení se sídlem v tomto státě, prodlužuje až do prvního dne následujícího po skončení období přerušení nebo narušení. Pokud je dotyčným členským státem stát, ve kterém sídlí Úřad, vztahuje se toto ustanovení na všechny účastníky řízení. Délku přerušení nebo narušení stanoví a oznámí prezident Úřadu.

Pokud jde o dokumenty podávané elektronickými prostředky, první pododstavec se použije obdobně v případech, kdy dojde k přerušení spojení Úřadu s elektronickými komunikačními prostředky.

3. Odstavce 1 a 2 se obdobně vztahují na vnitrostátní subjekty nebo úřadovny pověřené podle čl. 30 odst. 4 základního nařízení a pro zkušební úřady.

Článek 72

Přerušení řízení

1. Řízení před Úřadem se přerušuje:
 - a) v případě smrti nebo chybějící způsobilosti žadatele, držitele ochrany odrůdy Společenství nebo žadatele o užívací právo udělované Úřadem nebo osoby zmocněné užívání tohoto práva nebo zástupce v řízení kterékoliv z těchto stran k právním úkonům nebo
 - b) v případě dodatečně se vyskytnuvší právní překážky bránící takové osobě v pokračování v řízení před Úřadem z důvodů žaloby podané na jeho majetek.

2. Pokud byly do příslušného rejstříku zapsány nezbytné údaje o totožnosti osoby zmocněné pokračovat v řízení jako jeho účastník nebo zástupce v řízení, uvedomí Úřad takovou osobu a ostatní účastníky řízení, že se řízení obnovuje dnem, který stanoví Úřad.

3. Platné lhůty počínají znovu běžet dnem obnovy řízení.

4. Prerušením řízení není dotčeno provádění technického zkoušení nebo ověření dotyčné odrůdy zkušební úřadem v případě, že byly Úřadu již zaplaceny příslušné poplatky.

KAPITOLA V

Zástupce v řízení

Článek 73

Jmenování zástupce v řízení

1. Jmenování zástupce v řízení se sdělí Úřadu. Toto sdělení obsahuje jméno a adresu zástupce v řízení; čl. 2 odst. 2 a 3 se použijí obdobně.

2. Aniž je dotčen čl. 2 odst. 4, uvede se ve sdělení podle odstavce 1 rovněž skutečnost, že je zástupce zaměstnancem účastníka řízení. Zaměstnanec účastníka řízení nesmí být jmenován jako zástupce v řízení ve smyslu článku 82 základního nařízení.

3. Pokud nejsou splněny podmínky odstavců 1 a 2, považuje se sdělení za nedoručené.

4. Zástupce v řízení, jehož zmocnění skončilo, se i nadále považuje za zástupce v řízení, dokud není ukončení jeho zmocnění sděleno úřadu. S výhradou veškerých ustanovení, která stanovují opak, však pověření vůči úřadu končí úmrtím osoby, která ho udělila.

5. Pokud dva nebo více účastníků řízení, kteří nesdělili úřadu zástupce v řízení, postupují společně, za zástupce v řízení druhého či ostatních účastníků řízení se považuje ten účastník řízení, který je jako první uveden na žádosti o odrůdové právo Společenství nebo o užívací právo udělované úřadem nebo v námitce.

Článek 74

Plná moc zástupců v řízení

1. Pokud je úřadu sděleno jmenování zástupce v řízení, zašle se mu podepsaná plná moc, aby mohla být zařazena do spisů

ve lhůtě, kterou stanoví Úřad, pokud není stanoveno jinak. Není-li plná moc zaslána včas, považuje se jakýkoliv procesní úkon provedený zástupcem v řízení za neplatný.

2. Plná moc se může vztahovat na jedno nebo více řízení a podává se v odpovídajícím počtu kopií. Je možno podat všeobecnou plnou moc, která umožňuje zástupci v řízení jednat ve všech řízeních strany, která ho pověřila. V tom případě postačí jediný dokument obsahující všeobecnou plnou moc.

3. Prezident Úřadu může stanovit obsah a bezplatně poskytnout formuláře plných mocí včetně všeobecných plných mocí podle odstavce 2.

KAPITOLA VI

Rozdělení a stanovení nákladů

Článek 75

Přiznání nákladů

1. Rozhodnutí ohledně nákladů je obsaženo v rozhodnutí o zrušení nebo odnětí odrůdového práva Společenství nebo v rozhodnutí o odvolání.

2. V případě přiznání nákladů podle čl. 85 odst. 1 základního nařízení rozhodne o tomto přiznání Úřad v odůvodnění rozhodnutí o zrušení nebo odnětí odrůdového práva Společenství nebo rozhodnutí o odvolání. Na opominutí takového oznámení se nelze odvolávat.

Článek 76

Určení nákladů

1. Žádost o určení nákladů je přípustná pouze tehdy, pokud bylo přijato rozhodnutí, jehož se žádost týká, a pokud v případě odvolání proti takovému rozhodnutí odvolací senát rozhodl o tomto odvolání. K žádosti se přikládá vyúčtování nákladů s podpůrnými doklady.

2. Náklady mohou být určeny pouze v případě prokázání jejich věrohodnosti.

3. Pokud jeden účastník řízení způsobí náklady jinému účastníkovi řízení, je povinen uhradit pouze náklady uvedené v odstavci 4. Je-li úspěšný účastník řízení zastupován více než jedním zástupcem, poradcem nebo advokátem, nese neúspěšná strana náklady uvedené v odstavci 4 pouze za jednu osobu.

4. Náklady nezbytné k provedení řízení zahrnují:
- náklady svědků a znalců vyplácené Úřadem dotyčnému svědkovi nebo znalci;
 - cestovní náklady a náklady spojené s pobytem účastníkovi řízení a zástupci, poradci nebo advokátovi, který byl řádně jmenován zástupcem v řízení před Úřadem, v rámci příslušného tarifu platného pro svědky a znalce uvedeného v příloze I;
 - odměnu zástupci, poradci nebo advokátovi, který byl řádně jmenován jako zástupce v řízení účastníka řízení před Úřadem, v rámci tarifů uvedených v příloze I.

Článek 77

Dohoda o nákladech

V případě dohody o nákladech podle čl. 85 odst. 4 základního nařízení Úřad potvrdí takovou dohodu ve sdělení účastníkům řízení. Pokud toto sdělení potvrzuje i dohodu, pokud jde o částku, která má být zaplácena, je žádost o určení nákladů nepřipustná.

HLAVA V

INFORMACE POSKYTOVANÉ VEŘEJNOSTI

KAPITOLA I

Rejstříky, nahlížení do spisů a publikace

Oddíl 1

Rejstříky

Článek 78

Zápisy týkající se řízení a odrůdových práv Společenství, které mají být zapsány do rejstříků

- Do Rejstříku žádostí o odrůdová práva Společenství se zapisují tyto „ostatní údaje“ uvedené v čl. 87 odst. 3 základního nařízení:
 - den zveřejnění, je-li toto zveřejnění důležité pro stanovení lhůt;
 - jakékoliv námítky spolu se dnem, jménem a adresou strany, která podala námítky, a jeho zástupce v řízení;
 - právo přednosti (den a stát podání předchozí žádosti);
 - podání žaloby učiněné ve věci nároků uvedených v čl. 98 odst. 4 a čl. 99 základního nařízení a týkající se nároku na odrůdové právo Společenství, stejně jako pravomocná rozhodnutí ve věci nebo rozhodnutí ukončující řízení o těchto žalobách jiným způsobem.

2. Na žádost se do Rejstříku odrůdových práv Společenství zapisují tyto „ostatní údaje“ uvedené v čl. 87 odst. 3 základního nařízení:

- udělení odrůdového práva Společenství jako záruky nebo předmětu jakéhokoliv jiného věcného práva nebo
- podání žaloby učiněné ve věci nároků uvedených v čl. 98 odst. 1 a 2 a článku 99 základního nařízení a týkající se odrůdového práva Společenství, pravomocné rozhodnutí ve věci nebo rozhodnutí ukončující řízení o těchto žalobách jiným způsobem.

3. Prezident Úřadu rozhodne o podrobnostech zápisů, jež mají být provedeny, a může rozhodnout o dalších podrobnostech, jež mají být zapsány do rejstříků pro účely řízení Úřadu.

Prezident Úřadu stanoví podobu rejstříků. Rejstříky mohou být vedeny v podobě elektronické databáze.

Článek 79

Zápis převodu odrůdového práva Společenství

1. Převod odrůdového práva Společenství se zapisuje do Rejstříku odrůdových práv Společenství na základě předložení písemného dokladu o převodu nebo oficiálních dokumentů potvrzujících převod nebo na základě takových výpisů z uvedených dokumentů, které jsou dostačující pro potvrzení převodu. Úřad zakládá kopii těchto písemných dokladů do svých spisů.

Prezident Úřadu stanoví, v jaké podobě a za jakých podmínek mají být tyto písemné doklady zakládány do spisů Úřadu.

2. Zápis převodu může být zamítnut pouze v případě nesplnění podmínek stanovených v odstavci 1 a v článku 23 základního nařízení.

3. Odstavce 1 a 2 se vztahují na jakýkoliv převod nároku na odrůdové právo Společenství, byla-li žádost o něj zapsána do Rejstříku žádostí o odrůdová práva Společenství. Odkazem na Rejstřík odrůdových práv Společenství se rozumí odkaz na Rejstřík žádostí o odrůdová práva Společenství.

Článek 80

Podmínky pro zápis do rejstříků

Aniž jsou dotčena ostatní ustanovení základního nařízení nebo tohoto nařízení, může žádost o zápis do rejstříků nebo výmaz zápisu podat každá osoba s právním zájmem. Žádost se podává písemně spolu s podpůrnými doklady.

Článek 81

Podmínky pro zvláštní zápisy do rejstříků

1. Pokud je odrůdové právo Společenství, pro které je podána žádost nebo které je uděleno, součástí konkurzního nebo podobného řízení, provede se jeho zápis do Rejstříku odrůdových práv Společenství bezplatně na žádost příslušného vnitrostátního orgánu. Tento zápis se rovněž na žádost příslušného vnitrostátního orgánu bezplatně vymaže.

2. Odstavec 1 se obdobně vztahuje na podání žaloby ve věci nároků uvedených v člancích 98 a 99 základního nařízení, na pravomocné rozhodnutí ve věci nebo rozhodnutí ukončující řízení o těchto žalobách jiným způsobem.

3. Pokud se odrůdy rozdělují na původní a v podstatě odvozené, mohou žádost o zápis podat účastníci řízení společně nebo individuálně. V případě žádosti pouze jednoho účastníka řízení musí žádost obsahovat dostatečné písemné doklady podle čl. 87 odst. 2 písm. h) základního nařízení, aby nahradila žádost druhého účastníka.

4. Je-li podána žádost o zápis smluvního výlučného užívacího práva nebo odrůdového práva Společenství, které jsou poskytnuté jako záruka nebo jako předmět věcného práva, musí tato žádost obsahovat dostatečné písemné doklady.

Článek 82

Nahlížení do rejstříků ze strany veřejnosti

1. Veřejnost může do rejstříků nahlížet v sídle Úřadu.

Přístup k rejstříkům a dokumentům v nich obsaženým se povolí za stejných podmínek, které platí pro přístup k dokumentům Úřadu ve smyslu článku 84.

2. Nahlížení do rejstříků na místě je bezplatné.

Vyhotovování a zaslání výpisů z rejstříků v podobě, která vyžaduje takové zpracování údajů či manipulaci s nimi, jež nejsou pouhou reprodukcí dokumentu či jeho částí, podléhá zaplacení poplatku.

3. Předseda úřadu může rovněž veřejnosti umožnit nahlížet do rejstříků v sídlech vnitrostátních orgánů nebo v úřadovnách pověřených podle čl. 30 odst. 4 základního nařízení.

Oddíl 2

Uchovávání spisů, nahlížení do nich a pěstování odrůd

Článek 83

Uchovávání spisů

1. Dokumenty v podobě originálů nebo kopií vztahující se k řízením se uchovávají ve spisech, přičemž každému řízení je přiděleno spisové číslo, s výjimkou dokumentů týkajících se vyloučení členů odvolacího senátu nebo zaměstnanců Úřadu či dotyčného zkušební úřadu nebo námitek vůči nim, které se uchovávají zvlášť.

2. Úřad si ponechává jednu kopii spisu uvedeného v odstavci 1 (spisová kopie), která se považuje za správnou a úplnou kopii spisu. Zkušební úřad si může ponechat kopii dokumentů vztahujících se k těmto řízením (kontrolní kopie), ale musí kdykoliv zajistit dodání originálů, které nemá Úřad k dispozici.

3. Originály dokumentů předkládaných účastníky řízení, které tvoří základ jakýchkoli elektronických spisů, mohou být po uplynutí určité doby od jejich převzetí Úřadem zlikvidovány.

4. Prezident Úřadu stanoví podrobnosti týkající se formy, v níž mají být spisy uchovávány, doby, po kterou mají být uchovávány, a doby uvedené v odstavci 3.

Článek 84

Přístup k dokumentům Úřadu

1. Správní rada přijme praktická opatření pro přístup k dokumentům Úřadu, včetně rejstříků.

2. Správní rada určí kategorie dokumentů Úřadu, ke kterým bude mít veřejnost přímý přístup, neboť budou zveřejněny, a to i elektronickou cestou.

Článek 85

Kontrola pěstování odrůd

1. Písemná žádost o kontrolu pěstování odrůd se podává Úřadu. Přístup ke zkušebním pozemkům zajistí se souhlasem Úřadu zkušební úřad.

2. Aniž je dotčen čl. 88 odst. 3 základního nařízení, není ustanoveními tohoto nařízení dotčen neomezený přístup ke kontrolním pozemkům, pokud jsou všechny pěstované odrůdy kódované, pokud zmocněný zkušební úřad přijal příslušná Úřadem schválená opatření proti odebrání materiálu a pokud jsou k zabezpečení práv žadatele nebo držitele odrůdového práva Společenství přijata všechna nezbytná opatření.

3. Prezident Úřadu může stanovit podrobnosti postupu kontroly pěstovaných odrůd a může revidovat bezpečnostní opatření, která je třeba zajistit podle odstavce 2.

Článek 86

Důvěrné údaje

Pro účely zachování důvěrných údajů poskytne Úřad bezplatně žadateli o odrůdové právo Společenství formuláře pro podání žádosti o utajení všech údajů týkajících se složek podle čl. 88 odst. 3 základního nařízení.

Oddíl 3

Publikace

Článek 87

Úřední věstník

1. Publikace, která je podle článku 89 základního nařízení vydávána nejméně jednou za dva měsíce, se nazývá Úřední věstník Odrůdového úřadu Společenství (dále jen „úřední věstník“).

2. Úřední věstník rovněž obsahuje údaje zapisované do rejstříků podle čl. 78 odst. 1 písm. c) a d), čl. 78 odst. 2 a podle článku 79.

3. Prezident Úřadu určí způsob vydávání úředního věstníku.

Článek 88

Zveřejnění žádostí o udělení užívacích práv udělovaných Úřadem a rozhodnutí o nich

V úředním věstníku se zveřejní den přijetí žádosti o udělení užívacího práva udělovaného Úřadem a doručení rozhodnutí ohledně takové žádosti, jména a adresy účastníků řízení a forma požadovaného nebo přijatého rozhodnutí. V případě rozhodnutí o udělení nucené licence se zveřejní i obsah takového rozhodnutí.

Článek 89

Zveřejnění odvolání a rozhodnutí o odvolání

V úředním věstníku se zveřejní den přijetí odvolání a vydání rozhodnutí o odvolání, jména a adresy účastníků odvolacího řízení a forma požadovaného nebo přijatého rozhodnutí.

KAPITOLA II

Správní a právní spolupráce

Článek 90

Sdělování informací

1. Informace, které se vyměňují podle článku 90 základního nařízení, si orgány uvedené v uvedeném ustanovení sdělují přímo.

2. Sdělení informací podle čl. 91 odst. 1 základního nařízení Úřadem nebo Úřadu se může uskutečnit prostřednictvím příslušných úřadů pro odrůdová práva členských států, a to bezplatně.

3. Odstavec 2 se obdobně vztahuje na sdělování informací podle čl. 91 odst. 1 základního nařízení zkušebním úřadem nebo zkušebnímu úřadu. Úřad obdrží kopii takového sdělení.

Článek 91

Nahlížení do spisů prostřednictvím soudů nebo státních zastupitelství členských států

1. Nahlížení do spisů podle čl. 91 odst. 1 základního nařízení probíhá prostřednictvím kopií spisů pořízeným Úřadem výlučně pro tento účel.

2. Soudy nebo státní zastupitelství členských států mohou během řízení před těmito orgány určit dokumenty, jež mají být Úřadem poskytnuty třetím stranám k nahlédnutí. Na takový postup se vztahuje článek 88 základního nařízení a Úřad si za něj neúčtuje žádný poplatek.

3. Úřad při poskytování spisů pro účely řízení před soudy nebo státními zastupitelstvími členských států určí omezení, kterým podle článku 88 základního nařízení podléhá nahlížení do spisů týkající se žádostí o odrůdové právo Společenství nebo jeho udělení.

Článek 92

Postup podání žádosti o právní pomoc

1. Každý členský stát určí ústřední orgán, který se zaváže přijímat žádosti o právní pomoc podané Úřadem a předávat je soudům nebo orgánům příslušným k jejich vyřízení.

2. Úřad vypracovává žádosti o právní pomoc v jazyce příslušného soudu nebo orgánu nebo k těmto žádostem přiloží překlad do tohoto jazyka.

3. S výhradou odstavců 4 a 5 používá příslušný soud nebo orgán při vyřizování těchto žádostí vlastní procesní předpisy. Zejména se jedná o vhodné donucovací prostředky v souladu s těmito právními předpisy.

4. Úřad je informován o době a místě konání zkoumání nebo jiných právních opatřeních a informuje o tom dotyčné účastníky řízení, svědky a znalce.

5. Pokud to Úřad žádá, povolí příslušný soud nebo orgán účast zaměstnanců dotyčného Úřadu a umožní jim klást otázky komukoliv, kdo podává důkazy, a to přímo nebo prostřednictvím příslušného soudu nebo orgánu.

6. Pro vyřízení žádosti o právní pomoc nesmí být vybírány žádné poplatky nebo náklady jakéhokoliv druhu. Avšak dožádaný členský stát má právo požadovat po Úřadu úhradu odměn znalců a tlumočnicků a náklady vyplývající z postupu podle odstavce 5.

HLAVA VI

ZÁVĚREČNÁ USTANOVENÍ

Článek 93

Nařízení (ES) č. 1239/95 se zrušuje.

Odkazy na zrušené nařízení se považují za odkazy na toto nařízení v souladu se srovnávací tabulkou obsaženou v příloze III.

Článek 94

Vstup v platnost

Toto nařízení vstupuje v platnost dvacátým dnem po vyhlášení v *Úředním věstníku Evropské unie*.

Toto nařízení je závazné v celém rozsahu a přímo použitelné ve všech členských státech.

V Bruselu dne 17. září 2009.

Za Komisi
Androulla VASSILIOU
členka Komise

PŘÍLOHA I

1. Náhrada cestovních nákladů a nákladů spojených s pobytem příslušející podle čl. 62 odst. 2 svědkům a znalcům se vypočítává takto:
 - 1.1 Cestovní náklady:

Pro zpáteční cestu mezi místem trvalého bydliště nebo sídlem a místem, kde se koná ústní jednání nebo kde se provádí dokazování:

 - a) pokud celková vzdálenost nejkratší železniční tratí nepřesáhne 800 km, hradí se náklady na železniční dopravu první třídou včetně běžných cestovních příplatků;
 - b) pokud celková vzdálenost nejkratší leteckou cestou přesáhne 800 km nebo nejkratší cesta vede přes moře, hradí se náklady na leteckou přepravu turistickou třídou.
 - 1.2 Náklady spojené s pobytem se vyplácejí ve výši denních příspěvků úředníků ve smyslu článku 13 přílohy VII služebního řádu úředníků Evropských společenství.
 - 1.3 Pokud je svědek nebo znalec předvolán k řízení v sídle Úřadu, obdrží s předvoláním cestovní příkaz obsahující podrobnosti těchto částek, které mu náleží podle bodů 1.1 a 1.2, spolu s formulářem žádosti o zálohu na výdaje. Proplacení výdajů svědkovi nebo znalci je podmíněno potvrzením jejich nároku zaměstnancem Úřadu, který nařídil dokazování, nebo v případě odvolacího řízení předsedou příslušného odvolacího senátu. Formulář žádosti musí být vrácen Úřadu k osvědčení.
2. Náhrada příslušející svědkům za ušlý výdělek podle čl. 62 odst. 3 se vypočítává takto:
 - 2.1 Pokud je svědek nepřítomen dvanáct hodin a méně, náhrada za ušlý zisk se rovná jedné šedesátině základního měsíčního platu zaměstnance Úřadu v nejnižší třídě kategorie AD 12.
 - 2.2 Pokud je svědek nepřítomen celkem více než dvanáct hodin, má nárok na další úhradu rovnající se jedné šedesátině základního platu uvedeného v bodě 2.1 pro každé další započaté dvanáctihodinové období.
3. Odměny náležející znalcům podle čl. 62 odst. 3 se stanoví v závislosti na případě s ohledem na návrh dotyčného znalce. Úřad může rozhodnout, že vyzve účastníky řízení, aby podali připomínky k navržené částce. Odměna může být znalci vyplacena pouze tehdy, pokud prokáže, že není pracovníkem zkušebního úřadu.
4. Náhrady svědkům a znalcům za ušlý výdělek a odměny podle bodů 2 a 3 se vyplácejí po osvědčení nároku svědka nebo znalce zaměstnancem Úřadu, který nařídil dokazování nebo v případě odvolacího řízení předsedou příslušného odvolacího senátu.
5. Náklady na odměnu zástupce, poradce nebo advokáta působícího jako zástupce účastníka řízení podle čl. 76 odst. 3 a čl. 76 odst. 4 písm. c) nese druhý účastník řízení na základě těchto nejvyšších sazeb:
 - a) v případě odvolacího řízení s výjimkou dokazování, které zahrnuje výslech svědků, posudky znalců nebo nahlédnutí do spisů: 500 EUR;
 - b) v případě dokazování v odvolacím řízení, které zahrnuje výslech svědků, posudky znalců nebo nahlédnutí do spisů: 250 EUR;
 - c) v případě řízení za zrušení nebo odnětí odrůdového práva Společenství: 250 EUR.

PŘÍLOHA II

Zrušené nařízení a seznam jeho následných změn

Nařízení Komise (ES) č. 1239/95	(Úř. věst. L 121, 1.6.1995, s. 37)
Nařízení Komise (ES) č. 448/96	(Úř. věst. L 62, 13.3.1996, s. 3)
Nařízení Komise (ES) č. 2181/2002	(Úř. věst. L 331, 7.12.2002, s. 14)
Nařízení Komise (ES) č. 1002/2005	(Úř. věst. L 170, 1.7.2005, s. 7)
Nařízení Komise (ES) č. 355/2008	(Úř. věst. L 110, 22.4.2008, s. 3)

PŘÍLOHA III

Srovnávací tabulka

Nařízení (ES) č. 1239/95	Toto nařízení
Články 1 až 14	Články 1 až 14
Čl. 15 odst. 1, 2 a 3	Čl. 15 odst. 1, 2 a 3
Čl. 15 odst. 4	—
Čl. 15 odst. 5 a 6	Čl. 15 odst. 5 a 6
Články 16 až 26	Články 16 až 26
Čl. 27 odst. 1 první až čtvrtá odrážka	Čl. 27 odst. 1 písm. a) až d)
Čl. 27 odst. 2 a 3	Čl. 27 odst. 2 a 3
Čl. 27 odst. 4 první až čtvrtá odrážka	Čl. 27 odst. 4 písm. a) až d)
Články 28 až 40	Články 28 až 40
Čl. 41 první věta	Čl. 41 odst. 1
Čl. 41 odst. 1 až 4	Čl. 41 odst. 2 až 5
Články 42 až 64	Články 42 až 64
Čl. 65 odst. 2 až 5	Čl. 65 odst. 1 až 4
Články 66 až 92	Články 66 až 92
Čl. 93 odst. 1	Čl. 15 odst. 4
Čl. 93 odst. 2 a 3	—
Článek 94	—
—	Článek 93
Článek 95	Článek 94
Příloha	Příloha I
—	Přílohy II a III